

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 5 - Giá mà những người được cứu chuộc phải trả cho được vào Nước Đức Chúa Trời - Bài 39.

Chúng ta đã bước vào cửa hẹp và đang đi trên con đường chật mà Đức Chúa Jêsus Christ đã kêu gọi chúng ta, là những người được chọn của Ngài noi theo Ngài, hầu cho chúng ta được đến nơi sáng láng, lạ lùng của Ngài.

1 Phi-e-rơ 2:9-10: Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Bất kỳ một con đường nào cũng có điểm khởi đầu và có đích đến của con đường đó, mà con đường chúng ta đã và đang tiếp tục bước đi đây là trình tự của sự sống lại của linh hồn, hầu cho linh hồn của chúng ta được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng Cứu Chuộc chúng ta.

Ma-thi-ơ 7:13-14: Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít.

Đọc trên những con đường lớn trên đất này luôn có cột cây số để giúp người lái xe biết tên của đường và, giúp cho những người đi trên con đường đó nhận biết tình trạng của chặng đường họ đã đi qua, cùng biết được chặng đường mà họ sẽ phải trải qua cho tới được nơi họ định tới, điều đó rất cần thiết cho tất cả mọi người tham gia giao thông trên con đường đó mà biết mình cần bao nhiêu thời gian, cùng nhiên liệu cần phải có cho phương tiện người ta đang sử dụng để di chuyển trên con đường đó, hoặc lương thực cho chính mình và những người cùng đi với mình, để bảo đảm sức lực được duy trì cho cuộc đi được an toàn.

Lu-ca 14:28-30: Vả, trong các người có ai là người muốn xây một cái tháp, mà trước không ngẫm tính phí tổn cho biết mình có đủ của để làm xong việc cùng chăng sao? e khi đã xây nền rồi, không làm xong được, thì mọi người thấy liền chê cười, và rằng: Người này khởi công xây, mà không thể làm xong được!

Lời Đức Chúa Trời đã tỏ cho chúng ta biết tiêu chuẩn của đồng đội thánh, của nước thầy tế lễ qua cuộc hành trình của Gia-cốp khi người khởi cuộc hành trình trở về nhà cha mình, là Y-sác ở Bê-e-Sê-ba. Nghĩa là đang khi chúng ta bước trên đường trở về nhà Cha đời đời nơi thiên đàng, thì Đức Chúa Trời vẫn tiếp tục giúp cho linh hồn chúng ta được phục hồi những sự thuộc về sự sống mình và linh hồn chúng ta tiếp tục được tôi luyện hầu cho linh hồn chúng ta được gia thêm sự khôn ngoan cho được trọn vẹn và có sức để bước lên cao hơn trong sự nhận biết Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, cũng được gọi là sửa nguyên chất của Lời Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn chúng ta được lớn lên trong sự yêu thương của Đức Chúa Trời mà làm được những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho mỗi người chúng ta sẽ làm trong Nước của Ngài.

Ê-phê-sô 4:1-24: Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Vả, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đời theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong

họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô ւế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jê-sus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dõ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Chúng ta là công việc của Đức Chúa Trời và chúng ta không thuộc về chính mình, nên chúng ta không có quyền chọn cho mình điều mình muốn, nhưng theo điều Đức Chúa Trời muốn, như Kinh Thánh đã chép.

Thi-Thiên 40:1-17: Tôi bèn lòng trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gồm ghê, khỏi vũng bùn lấm; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lấm người sẽ thấy điều đó, bắt sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi. Trong hội lớn tôi đã truyền tin vui về sự công bình; Kia, tôi chẳng có ngậm miệng lại, Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài biết điều đó. Tôi chẳng giấu sự công bình Chúa ở nơi lòng tôi; Tôi đã truyền ra sự thành tín và sự cứu chuộc của Chúa; Tôi nào có giấu hội lớn sự nhân từ và sự lẽ thật của Chúa. Đức Giê-hô-va ôi! đối cùng tôi chớ khép lòng thương xót của Ngài; Nguyện sự nhân từ và lẽ thật của Ngài gìn giữ tôi luôn luôn. Vì vô số tai họa đã vây quanh tôi; Các gian ác tôi đã theo kịp tôi, đến nỗi không thể ngược mắt lên được; Nó nhiều hơn tóc trên đầu tôi, lòng tôi đã thất kinh. Đức Giê-hô-va ôi! xin sẵn lòng giải cứu tôi. Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy mau mau giúp đỡ tôi. Phàm kẻ nào tìm giết mạng sống tôi, nguyện chúng nó bị mắc cớ và hổ thẹn cả; Phàm kẻ nào vui vẻ về sự thiệt hại tôi, nguyện chúng nó phải lui lại và bị sỉ nhục. Các kẻ nói về tôi: Ha, ha! Nguyện chúng nó bị sững sờ vì cơ sự sỷ nhục của chúng nó. Nguyện hết thảy những kẻ tìm cầu Chúa, Được vui vẻ và khoái lạc nơi Chúa; Nguyện những người yêu mến sự cứu chuộc của Chúa, hằng nói rằng: Đức Giê-hô-va đáng tôn đại thay? Còn tôi là khốn cùng và thiếu thốn; Dầu vậy, Chúa nhớ đến tôi. Chúa là sự tiếp trợ tôi, và là Đấng giải cứu tôi. Đức Chúa Trời tôi ôi! xin chớ chậm trễ.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với trình tự sự phục hồi sự sống của linh hồn của chúng ta, như Lời Chúa đã chép là **Đá đã thử nghiệm**, là **Nền bền vững**, là điều mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dự bị sẵn cho chúng ta trong thời kỳ sau rốt này, để mỗi người sẽ soi mình vào những điều mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chép về mình, hầu cho chúng ta biết rõ về sự sống của linh hồn mình, để được vững đức tin mà tiếp tục noi theo những điều mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã định trước cho mỗi người chúng ta phải đạt được.

Sáng thế ký 31:1-18: Gia-cốp được nghe lời các con La-ban nói rằng: Gia-cốp đã lấy hết gia tài cha ta, và vì nhờ của cha ta, nên mới được giàu có dường ấy. Gia-cốp cũng để ý coi nét mặt cậu, nhận biết rằng người chẳng đối ở với mình như trước nữa. Đức Giê-hô-va phán cùng Gia-cốp rằng: Hãy trở về xứ của tổ phụ ngươi, chốn bà con ngươi, ta sẽ phù hộ ngươi. Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta. Chính hai người cũng biết rằng ta đã giúp cha hai người hết sức, còn cha hai người lại khinh bạc và mười lần thay đổi công giá ta; nhưng Đức Chúa Trời không cho phép người làm hại ta chút nào. Khi người dạy rằng: Các con chiên có đốm dùng làm công giá người, quả các con chiên đều sanh con ra có đốm. Còn nếu dạy rằng: Các con chiên có sọc dùng làm công giá người, quả các con chiên đều sanh ra có sọc. Thế thì, Đức Chúa Trời đã bắt súc vật của cha hai người cho ta đó! Đang trong lúc chiên giao hiệp nhau, ta nhượng mắt lên, chiêm bao thấy các chiên đực đang giao hiệp cùng chiên cái đều có sọc, có rằn và có đốm. Thiên sứ Đức Chúa Trời phán cùng ta trong mộng rằng: Hãy Gia-cốp! Ta bèn thưa: Có tôi đây. Thiên sứ rằng: Hãy nhượng mắt lên mà nhìn: hết thảy chiên đực đang giao hiệp cùng chiên cái đều có sọc, có rằn và có đốm; vì Ta đã thấy cách

La-ban ăn ở cùng người rồi. Ta đây là Đức Chúa Trời của Bê-tên, tức nơi người đã thoa dầu đầu cây trụ và đã khấn vái ta. Bây giờ, hãy đứng dậy, ra khỏi xứ này và trở về xứ của bà con người. Ra-chên và Lê-a đáp cùng người mà rằng: Chúng tôi còn một phần chi hay là cơ nghiệp chi nơi nhà cha chúng tôi chẳng? Vì người đã gả bán chúng tôi và ăn xài hết tiền bạc bán nữa, há người chẳng đãi chúng tôi như người đứng ư? Các tài vật mà Đức Chúa Trời đoạt nơi tay cha chúng tôi tức là của chúng tôi và của con cái chúng tôi. Vậy bây giờ, chàng hãy làm theo mọi Lời Đức Chúa Trời đã phán dạy. Gia-cốp bèn đứng dậy, đỡ vợ và con lên lưng lạc đà, dẫn hết thầy súc vật và của cải mình, tức súc vật mình đã gây dựng ở Pha-đan-A-ram, đặng trở về cùng Y-sác, cha mình, ở Ca-na-an.

Chúng ta tiếp tục suy gẫm về trình tự những người con của Gia-cốp được sanh ra bởi những người nữ thuộc về La-ban, mà La-ban đã ban cho Gia-cốp, đó là Lê-a, con lớn của La-ban, cùng Xinh-ba, con đời của La-ban và Ra-chên, con nhỏ của La-ban, cùng Bi-la, con đời của La-ban cho theo hầu hai người con gái của mình, đó là bóng về các ơn của Đức Thánh Linh ban cho linh hồn của những người tin Chúa đã đến với Đức Thánh Linh là Thần Lẽ thật, để nhận được các ơn của Ngài, hầu cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn mình được thấp sáng trở lại, nghĩa là để linh hồn được tái sanh và được phục hồi mọi sự thuộc về sự sống của linh hồn mình.

Sau khi Ra-chên sanh một con trai cho Gia-cốp và người đã đặt tên con trai đó là Giô-sép, thì Đức Chúa Trời đã phán với Gia-cốp rằng: **Ta đây là Đức Chúa Trời của Bê-tên, tức nơi người đã thoa dầu đầu cây trụ và đã khấn vái Ta. Bây giờ, hãy đứng dậy, ra khỏi xứ này và trở về xứ của bà con người.** (Sáng thế ký 31:13)

Việc Gia-cốp quyết định rời khỏi nhà của La-ban ngay sau khi Ra-chên đã sanh một con trai cho người, ấy không phải là bởi ý riêng của Gia-cốp, nhưng theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời và đó là công việc của Đức Chúa Trời đối với những người được Ngài chọn cho được vào một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Việc Ra-chên sanh con cho Gia-cốp đó là bóng về người bề trong của người tin Chúa đã được lớn lên và bắt đầu sanh trái đầu mùa cho chính mình vậy, vì loài người được gọi là cây của Đức Chúa Trời trồng, là ruộng của Đức Chúa Trời cày, là nhà của Đức Chúa Trời xây.

Khi người tin Chúa đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, thì linh hồn của người đó bắt đầu thực hành những sự thuộc về loài người, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải làm từ lúc ban đầu và đã được chép trong sách Sáng thế ký đoạn 1.

Sáng thế ký 1:26-31: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, Ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.**

Trước khi Đức Chúa Jêsus Christ chịu thập tự giá để hoàn thành giá cứu chuộc loài người trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài rằng:

Giăng 15:1-27: **Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những lời của Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương của Ta,**

cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương của Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. Điều răn của Ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như Ta đã yêu các người. Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Ví thử các người làm theo điều Ta dạy, thì các người là bạn hữu Ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng Ta đã gọi các người là bạn hữu Ta, vì Ta từng tỏ cho các người biết mọi điều Ta đã nghe nơi Cha Ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân Danh Ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, đặng các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét Ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và Ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi đó người đời ghét các người. Hãy nhớ Lời Ta đã nói cùng các người: Đầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ Ta, ắt cũng bắt bớ các người; bằng họ đã giữ Lời Ta, ắt cũng giữ lời các người. Nhưng vì Danh của Ta họ sẽ lấy mọi điều đó đãi các người, bởi họ không biết Đấng đã sai Ta đến. Nếu Ta không đến và không phán dạy họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ không có thể chữa chối được tội lỗi mình. Kẻ nào ghét Ta cũng ghét Cha Ta nữa. Ví thử Ta không làm giữa họ những việc mà chưa có người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét Ta cùng Cha Ta. Đường ấy, để cho ứng nghiệm Lời đã chép trong luật pháp họ rằng: Họ ghét Ta vô cớ. Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng Ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là Thần lẽ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta. Còn các người cũng sẽ làm chứng về Ta, vì các người đã ở cùng ta từ lúc ban đầu vậy.

Như chúng ta đã biết cả Kinh Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và Kinh Thánh cũng chép về chúng ta nữa, vậy nên khi nhìn lại những sự chúng ta đã được Đức Thánh Linh dắt dẫn vào trong các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh, thì chúng ta được Đức Thánh Linh tỏ cho biết những sự sâu nhiệm về việc Ra-chên sanh Giô-sép cho Gia-cốp, đó là bóng về điều mà Ra-chên đã nói ngay khi người vừa sanh con trai đầu tiên của mình cho Gia-cốp và người đặt tên con trai đó là Gô-sép, mà ý nghĩa của tên Giô-sép đó chính là lời tiên tri về việc Đức Chúa Trời sẽ ban cho Gia-cốp thêm nữa.

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Chữ **Giô-sép - Joseph**^{H3130} chép trong Sáng thế ký đoạn 30 câu 24 đó là chữ יֹסֵף - Yowceph, số 3130 và chữ này là thì tương lai của chữ יָסַף - yacaph, số 3254 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Đức Giê-hô-va sẽ gia thêm, sẽ ban cho thêm, sự gia thêm, sự sẽ làm một lần nữa, từ nay về sau sẽ dính dứ với, sẽ tiếp tục;**

Như chúng ta đã học và được biết ý nghĩa về những người nữ mà La-ban đã ban cho Gia-cốp đó đều là bóng về những sự thuộc về sự sống của linh hồn loài người, mà Lê-a (**con lớn của La-ban**) là bóng về Lẽ thật, còn Xinh-ba là bóng về ơn của Đức Thánh Linh ban cho linh hồn của người tin Chúa, để nhờ ơn này mà linh hồn loài người nhận biết được chân giá trị của Lẽ thật, còn được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Chữ **Xinh-ba - Zilpah**^{H2153} đó là chữ זִלְפָּה - Zilpah, số 2153 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **làm cho dòng nước chảy nhỏ giọt, làm cho tin tức dần dần lộ ra như mùi nhựa thơm tỏa ra;**

Tiếp đến là Ra-chên (**con nhỏ của La-ban**) là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ (Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh), cùng Bi-la, là bóng về ơn của Đức Thánh Linh ban cho linh hồn người tin Chúa, để nhờ ơn mang tên Bi-la này mà người tin Chúa biết kính sợ Danh Chúa, cùng nhận biết trách nhiệm của mình phải tôn cao Lời Đức Chúa Trời. Vì chữ **Bi-la - Bilhah**^{H1090} trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ בִּלְהָה - Bilhah, số 1090 ra từ chữ בָּלַח - balahh, số 1089 có nghĩa là: **Làm cho sợ hãi, làm cho lo lắng, làm cho khiếp sợ, gây sự phiền muộn, làm cho hôi hạp.** Tác dụng của sự kính sợ Danh Chúa sẽ sanh bông trái cho linh hồn biết công bố Lời của Đức Chúa Trời, hầu cho sự sáng thật trong Lời Đức Chúa Trời được tỏ ra để duy trì sự sống của linh hồn mình, cùng rao truyền Tin lành của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này. Vì chức năng của ơn mang tên **Bi-la** trong Lẽ thật, là sự **trải rộng ra, để truyền bá tư tưởng, truyền bá giáo lý, để bày tỏ ra, để phổ biến rộng ra** những sự tốt đẹp, có giá trị quan trọng đối với sự sống của tâm linh

Khi Ra-chên đã sanh cho Gia-cốp một con trai và đặt tên là Giô-sép, thì Ra-chên đã nói tiên tri về ý nghĩa của sự Giô-sép được sanh ra, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban cho thêm nữa và lời tiên tri này được Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài chịu thập tự giá, như chúng ta vừa nói ở trên.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với Lời Chúa đã chép về sự Ra-chên sanh con trai thứ hai cho Gia-cốp.

Sáng thế ký 35:1-20: Đức Chúa Trời phán cùng Gia-cốp rằng: **Hãy trở dậy, đi lên Bê-tên mà ở, và hãy lập nơi đó một bàn thờ cho Đức Chúa Trời, là Đấng hiện ra cùng người đang lúc chạy trốn khỏi Ê-sau, anh người.** Gia-cốp bèn nói cùng vợ con và mọi kẻ đi theo mình rằng: **Hãy dẹp các tượng thần ngoại bang khỏi giữa các người, làm cho mình được thanh sạch và thay áo xống đi.** Đoạn, chúng ta hãy trở dậy, đi đến Bê-tên, nơi đó ta sẽ lập một bàn thờ cho Đức Chúa Trời, là Đấng đã trả lời ta trong lúc nguy hiểm, và đã phù hộ ta trong khi đi đường. Họ bèn đưa cho Gia-cốp các tượng thần ngoại bang của mình, và các vòng đeo nơi tai; rồi người chôn mấy vật đó dưới gốc cây để bọp, gần thành Si-chem. Đoạn, chúng khởi hành. Đức Chúa Trời bèn giáng sự kinh hãi cho các thành ở chung quanh đó, nên họ chẳng dám đuổi theo các con trai của Gia-cốp. Gia-cốp cùng mọi kẻ đi theo đến tại Lu-xơ (là thành Bê-tên), thuộc về xứ Ca-nan. Người lập tại đó một bàn thờ, đặt tên chốn này là Ên-Bê-tên, vì là nơi Đức Chúa Trời đã hiện ra cùng người trong lúc chạy trốn khỏi anh mình. Khi đó Đê-bô-ra, mẹ vú của Rê-be-ca, qua đời, được chôn thân dưới thành Bê-tên tại gốc để bọp; nhân đó người ta gọi là cây A-lôn-Ba-cút. Khi ở xứ Pha-đan-A-ram đến, Đức Chúa Trời lại hiện ra cùng Gia-cốp nữa, ban phước cho người, và phán rằng: **Tên người là Gia-cốp, sau này sẽ chẳng gọi Gia-cốp nữa, nhưng sẽ đặt là Y-sơ-ra-ên.** Rồi Ngài đặt tên người là Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời lại phán rằng: **Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy sanh sản và thêm nhiều; một dân cho đến nhiều dân đều sẽ do nơi người mà sanh, cùng các vua sẽ do nơi mình người mà ra.** Xứ Ta đã cho Áp-ra-ham và Y-sác thì Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người. Đức Chúa Trời bèn ngự lên khỏi nơi Ngài đã phán cùng Gia-cốp. Người dựng một cây trụ đá tại nơi Đức Chúa Trời đã phán cùng mình, dâng lễ quán và tưới dầu vào. Đoạn, Gia-cốp đặt tên nơi Đức Chúa Trời đã phán cùng mình là Bê-tên. Ở từ Bê-tên đi, họ còn cách Ê-phơ-rát chừng vài thôi đường, thì Ra-chên sanh nở. Việc sanh nở của người thật đau đớn. Trong khi khó sanh, bà mẹ nói rằng: **Đừng sợ chi, vì nàng còn một con trai nữa.** Và, bởi Ra-chên gần trút linh hồn, vì đang cơn hấp hối, nên người đặt đứa con trai đó tên là Bê-nô-ni; còn cha nó lại đặt tên là Bê-ni-min. Vậy, Ra-chên qua đời, được chôn bên con đường đi về Ê-phơ-rát, tức là Bết-lê-hem. Gia-cốp dựng một mộ-bia; ấy là mộ-bia của Ra-chên đến ngày nay hãy còn di tích.

Chữ sanh nở - travailed^{H3205} chép trong câu 16 trên, đó là chữ בָּרַח -yalad, số 3205 Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chuyển dạ trong quá trình sanh con, sự đau đớn khi sanh đẻ, sự sanh ra, đem đến, đem lại, sanh cho;*

Chữ đau đớn - hard^{H7185} labour^{H3205} chép trong câu 16 trên gồm 2 chữ, là chữ hard^{H7185} và chữ labour^{H3205}

Chữ đau - hard^{H7185} - קָשָׁה - qashah, số 7185 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khó khăn, khó chịu, dữ dội, mãnh liệt, khắc nghiệt, gay go, khốc liệt, nặng nề, đau khổ;* và chữ labour^{H3205} chép trong câu 16 trên, đó là chữ בָּרַח -yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nỗi đau khổ, đau buồn, đau đớn, sự gắng hết sức chịu đựng khi sanh đẻ;*

Sự *sanh nở* của Ra-chên được Lời Chúa chép đây là bóng về sự báp-têm thuộc linh của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho giá cứu chuộc loài người được hoàn thành, như Lời Chúa có chép trong sách Lu-ca.

Lu-ca 12:50-59: **Có một phép báp-tem mà Ta phải chịu, Ta đau đớn biết bao cho đến chừng nào phép ấy được hoàn thành!** Các người tưởng Ta đến đem sự bình an cho thế gian sao? Ta nói cùng các người, không, nhưng thà đem sự phân rẽ. Vì từ nay về sau, nếu năm người ở chung một nhà, thì sẽ phân ly nhau, ba người nghịch cùng hai, hai người nghịch cùng ba; cha nghịch cùng con trai, con trai nghịch cùng cha; mẹ nghịch cùng con gái, con gái nghịch cùng mẹ; bà gia nghịch cùng dâu, dâu nghịch cùng bà gia. Ngài lại phán cùng đoàn dân rằng: **Khi các người thấy đám mây nổi lên phương tây, liền nói rằng: Sẽ có mưa; thì quả có vậy. Lại khi gió nam thổi, các người nói rằng: Sẽ nóng nực; thì quả có vậy. Hỡi kẻ giả hình! các người biết phân biệt khí sắc của trời đất; vậy sao không biết phân biệt thời này? Lại sao các người cũng không tự mình xét đoán điều gì là công bình? Vậy, khi người đi với kẻ kiện mình đến trước mặt quan tòa, dọc đường hãy gắng sức giải hòa cùng họ, e họ kéo người đến trước mặt quan án, quan án giao cho thầy đội, rồi bỏ tù người chẳng. Ta nói cùng người, người trả còn thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.**

Sự đau đớn của Đức Chúa Jêsus Christ không nói về những sự mà thân thể xác thịt của Ngài phải chịu, nhưng nói về sự yêu thương của Ngài dành cho loài người đã bị người ta chối bỏ, bị coi khinh và bị giày đạp bởi sự cứng lòng, bởi những sự gian ác đồn lữ trong lòng, trong trí của người ta và những sự đó sẽ đổ lại trên đầu họ, trên con cái của họ, như Lời Chúa đã phán trước khi người ta bắt Ngài và đóng đinh Ngài trên cây thập tự.

Giăng 3:17-21: **Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.**

Giăng 12:23-33: **Đức Chúa Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ắt tôn quý người... Hiện nay tâm thần Ta bối rối; Ta sẽ nói gì?... Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này! Cha ơi, xin làm sáng Danh Cha! Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng Danh rồi, Ta còn làm cho sáng Danh nữa! Đoàn dân ở tại đó nghe tiếng thì nói rằng ấy là tiếng sấm; có kẻ khác nói: Một vị thiên sứ nào nói với Ngài. Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Ấy chẳng phải vì Ta mà tiếng này vang ra, nhưng vì các người. Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua đuổi. Còn Ta, khi Ta đã được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta. Ngài phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào.**

Sự đau đớn của Đức Chúa Jêsus Christ không phải chỉ đến khi người ta đóng đinh Ngài trên cây thập tự, mà chính những sự cứng lòng của người ta khi họ chối bỏ các Lời dạy dỗ của Ngài và lập mưu giết Ngài, ấy là người ta đã chối bỏ sự yêu thương của Đức Chúa Trời. Vậy nên các Lời hăm he của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cậy miệng các tiên tri của Ngài mà phán cùng dân Y-sơ-ra-ên phải được ứng nghiệm.

Ê-sai 5:1-30: **Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu của Ta một bài ca của bạn yêu dấu của Ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu của Ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ Ta xin các người hãy đoán xét giữa Ta với vườn nho của Ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho Ta mà Ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi Ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, Ta sẽ bảo các người về điều Ta định làm cho vườn nho của Ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; Ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; Ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những Lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hạt giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân của Ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá**

làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng đũa xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đặng pha các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rồi họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và khinh Lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phừng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rung động: xác chết chúng nó như phân ngang giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra. Ngài dựng cờ lên hướng về các dân tộc ở xa cách, và xuýt mà gọi họ từ nơi đầu cùng đất; và này, họ lật đật chạy đến, kíp và mau. Trong đám họ không một người nào mỏi mệt, chẳng ai vấp vấp, chẳng ai ngủ gật hoặc ngủ mê; không ai có dây lưng tháo ra hoặc dây giày đứt. Tên của họ đã nhọn, cung đã giương; vô ngựa cứng dường đá, bánh xe như gió lốc. Tiếng gầm khác nào sư tử cái; rống như sư tử con; chúng nó sẽ rống và bắt mỗi đem đi, không ai cứu được. Trong ngày đó, sẽ có tiếng gầm nghịch cùng nó khác nào tiếng sóng biển âm âm; nếu người ta nó vào xứ, chỉ thấy tối tăm và khốn nạn: sự sáng sẽ bị che tối bởi các chòm mây.

Ê-sai đoạn 5 này là Lời tiên tri của Đức Giê-hô-va về việc người ta đã chối bỏ sự yêu thương của Ngài, khi Ngài ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và được Đức Giê-hô-va gọi là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, mà Lẽ thật tức là Tin lành của Nước Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn của những người nào sẽ nghe các Lời đó mà tin, thì linh hồn đó sẽ được cứu chuộc khỏi sự huỷ diệt đời đời.

Đức Giê-hô-va đã gọi Con một Ngài là *Đấng thánh của Y-sơ-ra-ên*, là *Bạn rất yêu dấu của Ngài* mà vườn nho đó là công việc của Đức Chúa Jêsus Christ đã làm, là rao giảng Tin lành của Nước Đức Chúa Trời cho dân Giu-đa và những người Y-sơ-ra-ên, bởi sự cứng lòng của những người mang chức thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên cùng những người cai trị trong Y-sơ-ra-ên mà Đức Giê-hô-va phán rằng, Ngài sẽ cất ân điển của Ngài khỏi họ mà ban cho dân ngoại, là các dân ở nơi xa cách, từ nơi đầu cùng đất. Đức Giê-hô-va phán rằng, Ngài sẽ phá rào, là bóng về giao ước mà Ngài đã lập với họ và Đức Giê-hô-va sẽ khiến dân Y-sơ-ra-ên phải bị bắt làm phu cho dân ngoại, là điều mà Ngài đã dùng môi miệng của Môi-se để cảnh báo trước cho dân Y-sơ-ra-ên.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-68: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, này là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo Danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp. Nhưng nếu người không nghe

theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, không cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của Ngài mà ta truyền cho người ngày nay, thì này là mọi sự rửa sả sẽ giáng xuống trên mình người và theo kịp người. Người sẽ bị rửa sả ở trong thành và ngoài đồng ruộng, cái giỏ và thùng nhồi bột của người cũng bị rửa sả, hoa quả của thân thể người, bông trái của đất ruộng người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ bị rửa sả! Người sẽ bị rửa sả khi đi ra và lúc đi vào. Vì cơ người làm điều ác, và lia bỏ Đức Giê-hô-va, nên trong mọi công việc người bắt tay làm, Ngài sẽ khiến giáng cho người sự rửa sả, kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào người bị hủy diệt và chết mất vội vàng. Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi người cho đến chừng nào nó diệt người mất khỏi đất mà người sẽ vào nhận lấy. Đức Giê-hô-va sẽ lấy bệnh lao, bệnh nóng lạnh, bệnh phù, sự nắng cháy, sự hạn hán, binh đao, và sâu lúa mà hành hại người, khiến cho các nỗi đó đuổi theo người cho đến khi người bị chết mất. Các tầng trời ở trên đầu người sẽ như đồng, và đất dưới chân người sẽ như sắt. Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và bụi từ trời sa xuống trên đất người, cho đến chừng nào người bị hủy diệt. Đức Giê-hô-va sẽ khiến người bị những kẻ thù nghịch mình đánh bại. Người sẽ do một đường ra đánh chúng nó, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt chúng nó; người sẽ bị xô đùa đây đó trong khắp các nước của thế gian. Thân người sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời và thú dưới đất, không ai đuổi chúng nó đi. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người ghẻ chốc của xứ Ê-díp-tô, trĩ lậu, ghẻ ngứa, và lác, mà người không thể chữa lành; lại giáng cho người sự sáng sốt, sự đui mù, và sự lẳng trí; đang buổi trưa, người sẽ đi rờ rờ như kẻ mù trong tối tăm; người không được may mắn trong công việc mình, hằng ngày sẽ bị hiếp đáp và cướp giật, chẳng ai giải cứu cho. Người sẽ làm lễ hỏi một người nữ, nhưng một người nam khác lại nằm cùng nàng; người cất một cái nhà, nhưng không được ở; người trồng một vườn nho, song không được hái trái. Con bò người sẽ bị giết trước mặt người, song người không được ăn thịt nó; lừa người sẽ bị ăn cắp hiện mắt người, nhưng không ai trả nó lại; chiên người sẽ bị nộp cho kẻ thù nghịch, nhưng người không có ai giải cứu nó. Các con trai và con gái người sẽ bị nộp cho dân ngoại bang có mắt người thấy, hằng ngày hao mòn vì trông mong chúng nó; song tay người không còn sức cứu vớt. Một dân tộc mà người chưa hề biết sẽ ăn lấy thổ sản và mọi công lao của người; người sẽ bị hiếp đáp và giày đạp không ngớt; trở nên điên cuồng vì cảnh tượng mắt mình sẽ thấy. Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người một thứ ung độc tại trên đầu gối và chân, không thể chữa lành được, từ bàn chân chí chót đầu. Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người và vua mà người đã lập trên mình, đến một nước mà người và tổ phụ người chưa hề biết. Ở đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây, bằng đá; trong các dân tộc mà Đức Giê-hô-va sẽ dẫn người đến, người sẽ thành một sự kinh hãi, tục ngữ, và tiếu đàm. Người sẽ đem gieo nhiều mạ trong ruộng mình, nhưng mùa gặt lại ít, vì sẽ bị cào cào ăn sạch. Người trồng nho, song không được uống rượu và không gặt hái chi hết, vì sâu bọ sẽ ăn phá đi. Người sẽ có cây Ô-li-ve trong cả địa phận mình, nhưng lại không được xúc dầu, vì cây ô-li-ve sẽ rụng trái. Người sẽ sanh con trai và con gái, nhưng chúng nó không thuộc về người, vì chúng nó sẽ bị bắt làm mọi. Con rầy sẽ ăn hết cây cối và thổ sản của người. Khách lạ ở giữa người sẽ lướt trên người càng ngày càng cao; còn người, lại hạ xuống càng ngày càng thấp: họ sẽ cho người vay, còn người chẳng hề cho vay lại, họ sẽ ở đằng đầu, còn người ở đằng đuôi. Hết thấy những sự chúc rửa sả này sẽ giáng trên người, đuổi người và theo kịp, cho đến chừng nào người bị hủy diệt, bởi vì người không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và không giữ các điều răn và luật lệ mà Ngài truyền cho người. Các sự rửa sả này sẽ ở trên mình người và trên dòng dõi người như một dấu kỳ, sự lạ đến đời đời. Bởi trong lúc dư dật mọi điều, người không vui lòng lạc ý phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, cho nên trong lúc đói khát, trong lúc trần truồng, và thiếu thốn mọi điều, người sẽ hầu việc kẻ thù nghịch mà Đức Giê-hô-va sai đến đánh người; họ sẽ tra ách sắt trên cổ người, cho đến chừng nào tiêu diệt người. Đức Giê-hô-va sẽ từ nơi xa, từ địa cực, khiến dấy lên nghịch cùng người một dân tộc bay như chim ưng, tức là một dân tộc người không nghe tiếng nói được, một dân tộc mặt mày hung ác, không nể vì người già, chẳng thương xót kẻ trẻ; ăn sản vật của súc vật người, hoa quả của đất ruộng người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt; nó không chứa lại ngũ cốc, rượu, dầu hay là lúa để của bò và chiên người, cho đến chừng nào đã tiêu diệt người đi. Dân đó sẽ vây người trong các thành của cả xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người, cho đến chừng nào những vách cao lớn và vững bền kia mà người nhờ cậy đó, sẽ bị ngã xuống. Trong lúc bị vây, và khi quân nghịch làm cho túng thế cùng đường, người sẽ ăn hoa quả của thân thể mình, tức là ăn thịt của con trai và con gái mình, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Trong lúc người bị quân nghịch

vây tại các thành mình, làm cho cùng đường túng thế, người nam nào nhu nhược và yếu ớt hơn hết trong các người sẽ ngó giận anh em mình, vợ yêu dấu và con cái mình còn lại, không chịu cho ai trong bọn đó thịt của con cái mình, mà người sẽ ăn, bởi mình không còn chi hết. Trong lúc người bị quân nghịch vây tại các thành mình, làm cho cùng đường túng thế, người nữ nào non nớt và mảnh khảnh hơn hết trong các người, vì sự yếu điệu hay là sự sắc sảo mình, vốn không đặt bàn chân xuống đất, sẽ nhìn giận chồng rất yêu của mình, con trai và con gái mình, bởi cố nhau bực ra từ trong bụng, và những con cái mình sanh đẻ; vì trong cơn thiếu thốn mọi điều, nàng sẽ ăn nhem chúng nó. Nếu người không cẩn thận làm theo các lời của luật pháp này, ghi trong sách này, không kính sợ Danh vinh hiển và đáng sợ này là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người và dòng giống người những tai vạ lạ thường, lớn lao và lâu bền, những chứng độc bệnh hung. Ngài sẽ khiến giáng trên người các bệnh hoạn của xứ Ê-díp-tô mà người đã run sợ đó, và nó sẽ đeo dính theo người. Và lại, các thứ chứng bệnh và tai vạ không có chép trong sách luật pháp này, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ khiến giáng trên người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt đi. Số các người vốn đông như sao trên trời, nhưng vì không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nên chỉ sẽ còn lại ít. Hễ Đức Giê-hô-va lấy làm vui mà làm lành và gia thêm các người thể nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ lấy làm vui mà làm cho các người hư mất và tiêu diệt các người thể ấy. Các người sẽ bị truất khỏi xứ mà mình vào nhận lấy, và Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc người trong các dân, từ cuối đầu này của đất đến cuối đầu kia; tại đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây và bằng đá mà người cùng tổ phụ người không hề biết. Trong các nước ấy, người không được an tịnh, bàn chân người không được nghỉ ngơi; nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho người một tấm lòng run sợ, mắt mờ yếu, và linh hồn hao mòn. Sự sống người vẫn không chắc trước mặt người; ngày và đêm người hằng sợ hãi, khó liệu bảo tồn sự sống mình. Bởi cố sự kinh khủng đầy dẫy lòng người, và bị cảnh mắt người sẽ thấy, nên sớm mai người sẽ nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối người sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi! Đức Giê-hô-va sẽ khiến người đi tàu trở lại xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước ta đã nói: Người không thấy nó nữa; ở đó, người sẽ đem bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tì, nhưng không có ai mua!

Khi Đức Chúa Jêsus Christ giáng sanh trên đất này, ấy là một sự vui mừng lớn cho muôn dân, vì Lời của Đức Chúa Trời được phán ra mà những người nào tin đến Danh Đức Giê-hô-va mà tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì linh hồn đó sẽ được sự vui mừng mà sự Giô-sép được sanh ra cho Gia-cốp đó là bóng.

Thế nhưng, khi người ta không tiếp nhận, không vâng giữ và không làm theo Lời của Đức Chúa Jêsus Christ đã công bố, thì linh hồn của những người đó phải đối diện với sự phán xét của Lời Đức Chúa Trời và đó là sự khốn nạn, sự khốn khổ, sự đau đớn cho linh hồn họ, là điều Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Ni-cô-đem rằng:

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phạm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời là sự yêu thương của Đức Chúa Trời ban cho loài người. Nhưng những người nào không tin đến Danh Con một của Đức Chúa Trời, mà chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời, thì các Lời đã ra từ miệng của Đức Chúa Jêsus sẽ là sự phán xét với những kẻ vô tín và gian ác đó, là điều mà Ra-chên, trong cơn hấp hối đã đặt tên con trai mình vừa sanh đó là Bê-nô-ni là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh.

Sáng thế ký 35:18: Và, bởi Ra-chên gần trút linh hồn, vì đang cơn hấp hối, nên người đặt đứa con trai đó tên là Bê-nô-ni; còn cha nó lại đặt tên là Bê-nô-ni.

Bản King James version chép: ¹⁸And it came ^{H1961} to pass, as her soul ^{H5315} was in departing ^{H3318}, (for she died ^{H4191}) that she called ^{H7121} his name ^{H8034} Benoni ^{H1126}: but his father ^{H1} called ^{H7121} him Benjamin ^{H1144}.

Chữ Bê-nô-ni - Benoni ^{H1126} chép trong câu 18 trên, đó là chữ בְּנוֹנִי - Ben-'Owniy, số 1126, ra từ chữ ra

từ chữ בֶּן -ben, số 1121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai của sự đau khổ của tôi, con trai của phiên muộn, con trai của sự đau đớn, con trai của đau buồn;*

Chữ Bê-ni-gia-min - Benjamin^{H1144} chép trong câu 16 trên, đó là chữ בִּנְיָמִין - Binyamiyn, số 1144, ra từ chữ

בֶּן -ben, số 1121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Con trai của cánh tay hữu;*

Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ thì chữ con còn có nghĩa là *hạt giống, dòng dõi, sự giữ.*

Danh Đức Chúa Jêsus Christ được gọi là Lời của Đức Chúa Trời và mục đích Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này không phải để phá, nhưng để cho Luật pháp của Đức Chúa Trời được trọn vẹn, thông qua sự làm chứng cho Lẽ thật của Ngài và để cứu chuộc loài người. Ra-chê-nê đã sanh cho Gia-cốp hai con trai và đó là bóng về Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh, luôn mang hai ý nghĩa, đó sẽ là Bê-ni-gia-min, là sự tốt lành, thêm sức cho những người yêu mến Lời Đức Chúa Trời và kính sợ Danh Đức Giê-hô-Va.

Nhưng đối với những người không kính sợ Danh Chúa, không yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì hậu quả của những sự gian ác mà người ta đã nói ra, làm ra nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì quyền phép của Luật pháp Đức Chúa Trời đối với những người đó là sự trừng phạt, là Bê-nô-ni, như Lời Chúa đã chép.

Ê-sai 28:10-13: Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt!

Đức Chúa Jêsus đến thế gian này để cứu chuộc loài người, nhưng thế gian chẳng nhận biết Ngài, dù nơi linh hồn của loài người đã có Lời của Đức Chúa Trời, thay vì lắng nghe những sự dạy dỗ của Ngài, thì họ lại chối bỏ Ngài, nhục báng Ngài và giết Ngài, vậy nên chỉ những người nào tin đến danh Ngài và vâng giữ Lời của Ngài, thì linh hồn những người đó sẽ được yên nghỉ và sẽ được cứu chuộc trong ngày của Đức Chúa Jêsus Christ.

Rô-ma 1:16-25: Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc; vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Và, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bắt hiệp lẽ thật. Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bền tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng Danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điệu, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! A-men.

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.